

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 78/10
07.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.П. и др, због кривичног дела из члана 50. Закона о девизном пословању, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. број 562/08 од 01.12.2009. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Лазаревцу К. број 300/06 од 07.08.2007. године и Окружног суда у Београду Кж. број 3010/07 од 07.12.2007. године, у седници већа одржаној у присуству окривљених Д.С., А.Т. и Ј.П., дана 07.04.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. број 562/08 од 01.12.2009. године, делимично се уважава, тако што се УТВРЂУЈЕ да је повређен закон у корист окривљених М.С., Ј.П., А.Т. и Д.С. и то правноснажним пресудама Општинског суда у Лазаревцу К. број 300/06 од 07.08.2007. године и Окружног суда у Београду Кж. број 3010/07 од 07.12.2007. године, из члана 369. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 50. Закона о девизном пословању („Службени лист СРЈ“, број 23 од 27.04.2002. године).

II Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. број 562/08 од 01.12.2009. године ОДБИЈА СЕ као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 367. став 1. тачка 2. ЗКП-а.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Лазаревцу К. број 300/06 од 07.08.2007. године, окривљени Ј.П., А.Т., Д.С. и М.С. ослобођени су од оптужбе и то окривљени Ј.П. да је извршио два кривична дела из члана 50. Закона о девизном пословању ДЗ СиЦГ, а окривљени А.Т., Д.С. и М.С. по једно кривично дело из члана 50. Закона о девизном пословању ДЗ СиЦГ.

Пресудом Окружног суда у Београду Кж. број 3010/07 од 07.12.2007. године одбијена је као неоснована жалба Општинског јавног тужиоца у Лазаревцу и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. број 562/08 од 01.12.2009. године, због повреде кривичног закона из члана 367. став 1. тачка 2. ЗКП-а и члана 369. став 1. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 50. Закона о девизном пословању ДЗ СиЦГ са предлогом да Врховни суд утврди да је захтев основан и да су тим пресудама учињене наведене повреде кривичног закона.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у присуству окривљених Д.С., А.Т. и Ј.П., а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и окривљеног М.С., на којој седници је размотрио списе предмета заједно са побијаним пресудама, па је одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник број 116 од 22.12.2008. године), нашао:

Основано се истиче захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца да је првостепени суд учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 1. у вези члана 50. Закона о девизном пословању („Службени лист СРЈ“, број 23 од 27.04.2002. године) и то у корист окривљених М.С., Ј.П., А.Т. и Д.С..

Наиме, одредбом члана 50. наведеног Закона о девизном пословању прописано је да ће се онај ко купује од физичких лица и ко продаје тим лицима ефективни страни новац и чекове који гласе на страну валуту који могу бити уновчени у страној валути без овлашћења Народне Банке Југославије казниће се за кривично дело казном затвора од шест месеци до пет година, која одредба инкриминише повреду монетарног режима, а из диспозитива оптужног акта односно изреке првостепене пресуде произлази да су окривљенима управо такве радње стављене на терет.

Наиме, Врховни касациони суд налази да је неправилан закључак првостепеног суда да је кривично дело из члана 50. Закона о девизном пословању колективно кривично дело, јер би исто као такво морало бити одређено законом, што овде није случај, имајући у виду да цитирана одредба не прописује да се извршилац предметног кривичног дела „бави“ куповином и продајом ефективног страног новца, које обележје би указивало да се ради о наведеној законској конструкцији јединственог кривичног дела.

Поред тога, из исте одредбе произлази да је радња извршења кривичног дела одређена трајним глаголом, што значи да може бити остварена са више појединачних чињења или само једном радњом.

Следствено изнетом погрешно је закључивање првостепеног суда да је за постојање овог кривичног дела потребно кумулативно присуство обе радње – и куповине и продаје девизних средстава односно да су исте извршене више пута или да се извршилац бави тим послом и да показује намеру за такво поступање.

С`тога се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије указује да је првостепени суд повредио кривични закон у корист окривљених и то одредбу члана 369. тачка 1. ЗКП-а, када је заузимајући погрешан правни став да је кривично дело из члана 50. Закона о девизном пословању колективно кривично дело, нашао да дела која су окривљенима оптужбом стављена на терет, по закону нису кривична дела, због чега, по оцени овога суда, у конкретном случају није ни било места доношењу ослобађајуће пресуде применом члана 355. тачка 1. ЗКП-а.

По оцени Врховног касационог суда, другостепени суд није отклонио ову повреду кривичног закона, иако се на исту указивало у жалби надлежног јавног тужиоца изјављеној против првостепене пресуде, па је и тај суд учинио исту повреду кривичног закона у корист окривљених.

Из изнетих разлога, а на основу члана 425. став 1. ЗКП-а, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци под I ове пресуде имајући при том у виду да је захтев за заштиту законитости подигнут на штету окривљених па је само утврђено да постоји повреда закона, не дирајући у правноснажну одлуку.

Неосновано се захтевом Републичког јавног тужиоца указује да су првостепени и другостепени суд повредили одредбу члана 367. став 1. тачка 2. ЗКП-а, с`обзиром да овај члан прописује да се пресуда жалбом може побијати због повреде кривичног закона, које право је надлежни јавни тужилац искористио изјављујући жалбу против првостепене пресуде између осталог и по овом законском основу, о којој жалби је другостепени суд одлучио својом пресудом Кж. број 3010/07 од 07.12.2007. године.

С`тога је Врховни касациони суд на основу члана 424. ЗКП-а, одлучио као у изреци под II ове пресуде.

Записничар-саветник,

Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија,

Горан Чавлина, с.р.